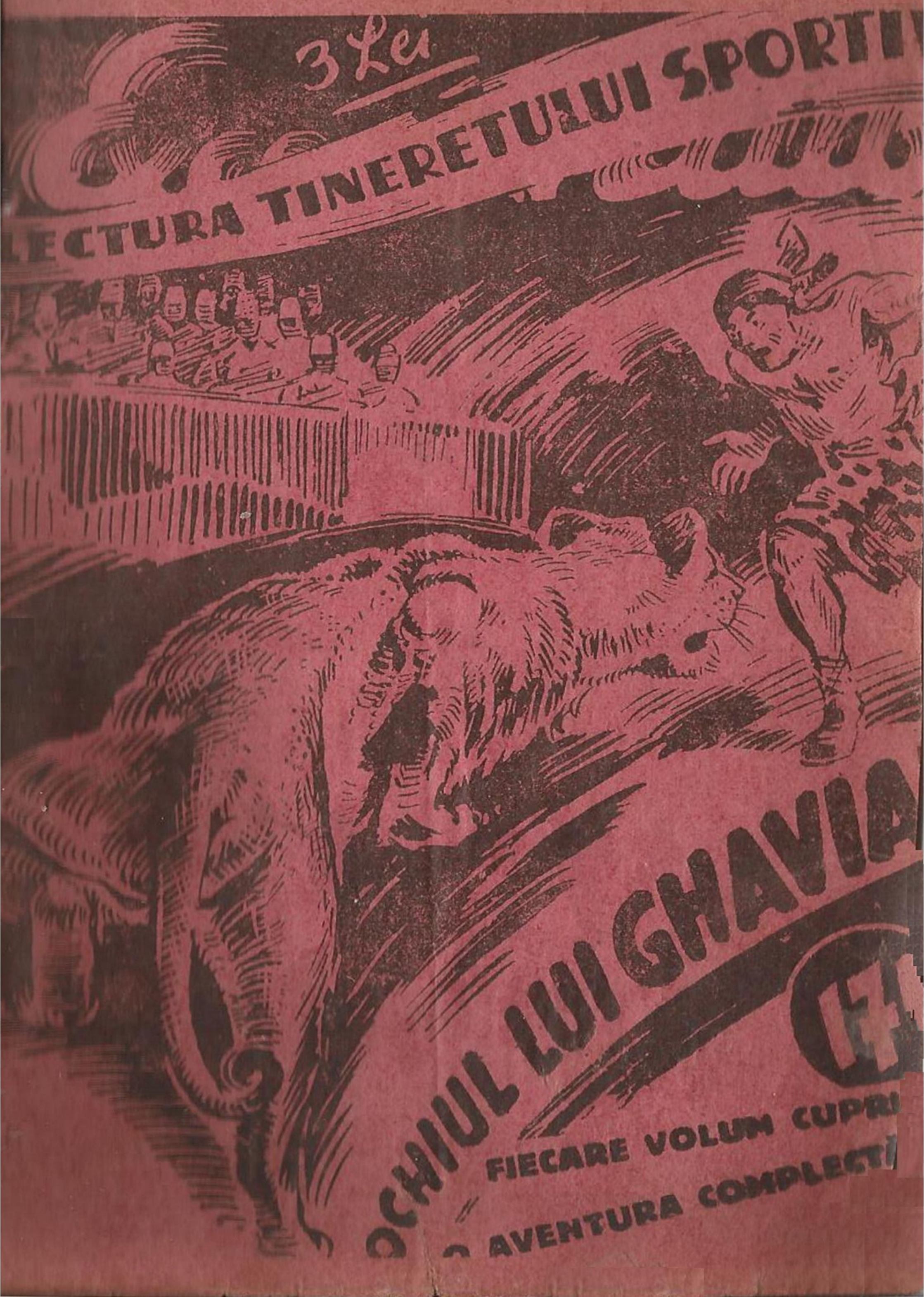

3 Lei
LECTURA TINERETULUI SPORTIV
OCHIUL LUI GHAVIA
FIECARE VOLUM CUPRI
AVENTURA COMPLECT

OCHIUL LUI CHAVIAL

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 171

CUPRINS

Prefaţă..3
I. La Singapore..5
II. Stratagema lui Percy Stuart.......................................11
III. Ca steward spre India...14

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

……………………………………………………………………………

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de

171-a:

Faimoasa piatră preţioasă «Ochiul lui Chavial« aparţine de drept marelui preot Dalai Lama din Tibet. Acum câteva generaţii, ea a fost furată şi se află acum în mâinile prinţului Radschuptan.

I. La Singapore

Instalat confortabil pe un scaun de pe frumoasa terasă a hotelului «Britania« din Singapore, renumitul sportsman american Percy Stuart îşi fuma liniştit ţigara. Din când în când, el privea în jos, spre strada aglomerată de trecători.

Un grup de bărbaţi se adunase în jurul unui tânăr hindus, care purta nişte pantaloni largi de culoare roşie şi un turban galben. Tânărul acesta era un soi de artist ambulant, care prezenta acum publicului lupta dintre un şarpe cobra şi un alt animal mic din Indii, numit «Mungo«, un fel de cârtită, care devorează şerpii. Cele două mici bestii se luptau crâncen între ele, iar biruitor părea că va fi mungo-ul, care reuşea să-şi înfigă dinţii mici şi ascuţiţi în corpul şarpelui.

Lupta devenea din ce în ce mai interesantă, pasionând la extrem pe indienii şi pe europenii adunaţi în jurul hindusului. Acesta bătea sacadat din palme, producând un zgomot continuu, care acompania lupta.

Deodată, Percy auzi un zgomot uşor lângă el. întorcându-şi capul, văzu lângă sticla sa de sifon de pe masă, o scrisoare care fusese pusă acolo. Dar Percy nu zări absolut nici un curier, care să-i fi putut aduce această scrisoare. La o masă vecină, se aflau, într-adevăr, câţiva bărbaţi, care vorbeau englezeşte, dar aceştia nu dădeau nicio importantă lui Percy.

Tânărul american zâmbi, iar apoi deschise pilcul, scoţând scrisoarea dinăuntru. Aceasta, conţinea noua sa însărcinare din partea clubului Excentric şi avea

următorul cuprins:

»Percy Stuart trebuie să-şi procure «Ochiul lui Chavial«, care de fapt, e o piatră foarte preţioasă. În prezent, această piatră scumpă se află în posesia prinţului din Radschuptan. Însărcinarea aceasta trebuie dusă la bun sfârşit în termen de 7 zile.«

Percy Stuart îşi aprinse din nou o ţigară. Noua însărcinare îi era pe plac, deoarece ţinea foarte mult să plece în Indii. Bineînţeles, nu cunoştea absolut niciun amănunt cu privire la «Ochiul lui Chavial«, dar spera ca, în termenul acordat de clubul Excentric, să afle totul şi să acţioneze cu succes.

Percy fu întrerupt din gândurile sale de un ţipăt strident, care venea din stradă. Privind spre locul unde se desfăşura reprezentaţia hindusului, tânărul american înţelese ce s-a întâmplat. Şarpele, în loc să muşte animalul cu care se luptă, muşcase pe tânărul hindus, care se zvârcolea acum la pământ în dureri cumplite. Dar şi reptila avusese o soartă rea, căci mungo-ul se năpustise asupra sa, retezându-i capul cu dinţii lui ascuţiţi. Tânărul hindus se afla în primejdie de moarte. Dacă ajutoarei întârziau, şi-ar fi dat sufletul în câteva minute.

Spectatorii din stradă rămăseseră ca împietriţi de spaimă. Numai câţiva din ei, o luaseră la fugă, fiindu-le teamă să nu fie şi ei muşcaţi de şarpele veninos. Nici unul din europenii adunaţi în jurul bietului hindus, nu încerca să-i vină în ajutor.

Percy Stuart escaladă balustrada terasei şi sări în stradă, apropiindu-se de nenorocitul tânăr.

— Unde. Ai fost muşcat? Arată-mi rana? întrebă el.

Tremurând din tot corpul, tânărul hindus îşi întinse braţul stâng. Percy văzu rana şi-şi dădu seama, că trebuie să intervină imediat. Mai întâi, el îşi scoase repede o batistă din buzunar şi o legă strâns de partea de sus a braţului hindusului, pentru ca sângele să nu mai poată

circula. După aceasta, Percy îşi scoase cuţitul din buzunar, cu care făcu două tăieturi adânci pe locul unde reptila îşi înfipsese dinţii.

Hindusul scoase un strigăt de durere. Dar Percy îi apucă braţul, îşi puse buzele pe rană şi începu să sugă sângele înveninat, scuipându-l apoi jos.

Gestul acesta curajos fu urmărit cu viu interes de mulţimea adunată, care aplaudă, cuprinsă de entuziasm. O tânără doamnă, care asistase de pe terasa hotelului la această impresionantă scenă, spuse însoţitorului ei:

— Ce om curajos! Dar dacă are vreo rană pe buze, atunci e pierdut!

Auzind aceste cuvinte. Percy îşi scoase pălăria şi salută galant pe tânăra europeană.

— Fiţi liniştită, milady! Nu mi se va întâmpla nimic! Am mai trecut eu prin multe pericole!

Tânăra şi frumoasa femeie se înroşi, privind în ochii lui Percy Stuart. Ea ar fi vrut să continue discuţia, dar însoţitorul ei, un bărbat mai în vârstă, cu părul cărunt şi cu o figură foarte posomorâtă, îi făcu semn să tacă.

Percy zâmbi, iar apoi se aplecă din nou asupra victimei. Tânărul sportsman cunoştea perechea de pe terasă. Bătrânul cu mutra posomorâtă îmbrăcat într-un costum elegant, era un miliardar american. Ei întreprinsese o călătorie în jurul lumii cu iahtul său, care de câteva zile, ancorase în portul Singapore. Frumoasa femeie care-l însoţea, era nevasta lui, cu vreo patruzeci de ani mai tânără.

Miliardarul se numea Frank Morgan şi era de o gelozie cumplită. Violet, tânăra sa soţie, nu avea voie să facă cunoştinţă cu niciun tânăr. Locuiau în acelaşi hotel cu Percy Stuart, iar miliardarul manifesta o vădită antipatie faţă de tânărul sportsman, tocmai din cauză că Violet îl arată o oarecare simpatie.

Percy Stuart examină din nou rana tânărului Hindus. Între timp, veniseră la fata locului câţiva chelneri, cărora

Percy le ordonă să aducă apă rece, deoarece hindusul leşinase din nou, din cauza durerii şi a emoţiei. După ce fu adusă apa cerută, Percy desfăcu turbanul rănitului si-i udă fruntea.

În acelaşi moment, Percy tresări. Sub părul său negru, hindusul avea pictat pe frunte un senin, foarte ciudat. Când Percy udă din nou fruntea rănitului, semnul acesta se şterse.

În cele din urmă, victima îşi reveni în simţiri. Percy vru să-i stropească iarăşi fruntea cu apă, dar hindusul tresări speriat, apucându-i repede mâna. Buzele sale scoaseră un singur cuvânt «Chavial«.

După aceasta, el leşină din nou.

Percy Stuart zâmbi, căci din nou norocul era de partea sa. Semnul ciudat de pe fruntea hindusului fusese de semnul unui ochi. Tânărul aceste rostise apoi cuvântul enigmatic, »Chavial« a cărui importanţă nu scăpase lui Percy Stuart. Din întâmplare, el găsise persoana care să-i dea lămuriri asupra »ochiului lui Chavial«.

Tânărul american făcu semn unui servitor al hotelului.

— Transportaţi pe omul acesta în camera mea şi chemaţi imediat un medic! porunci el.

Ordinul fu imediat executat. Peste câteva minute, hindusul se afla întins pe sofaua din camera lui Percy Stuart, iar un medic, care fusese adus în grabă, îi făcu o injecţie, readucându-l în simţiri.

Medicul asigură pe Percy că rana nu mai prezintă niciun pericol. Apoi, el plecă. Hindusul se ridică de pe sofa şi se aruncă la picioarele lui Percy Stuart.

— Sundoo îţi mulţumeşte din toată inima, că i-ai salvat viata! spuse el. Voi putea să revăd pe ai mei, în patrie... Totuşi, sahib... — acum îmi reamintesc — mi-ai făcut şi un mare rău!

Percy înţelese despre ce e vorba, dar întrebă, prefăcându-se nedumerit:

— Ce vrei să spui prin aceasta?

— Mi-ai şters «ochiul lui Chavial« de pe frunte!

— Dar ce e cu ochiul acesta?

— E ochiul unui zeu puternic, care se află în templul prinţului din Radschuptan. Zeul acesta e cioplit în marmură şi e înzestrat cu puteri divine. Are corpul de crocodil uriaş şi e împodobit cu mii şi mii de pietre scumpe. Cea mai frumoasă şi preţioasă piatră o poartă ca ochi, în mijlocul frunţii. Piatra aceasta scumpă are o valoare foarte mare. Ţi-am destăinuit un mare secret, care nu trebuie divulgat nici unui străin. Dacă vreunul din compatrioţii mei ar afla ce am făcut, m-ar omorî pe toc!

— Cum se poate? De ce un aşa de strict secret? După cât ştiu, în India sunt mult zei împodobiţi cu pietre scumpe, iar europenii au voie să-i admire.

— Prinţul din Radschuptan a întocmit o lege foarte severă în această privinţă, obligând pe toţi supuşii săi să nu divulge nimic. Aceasta a făcut-o din cauză că, acum vreo zece ani, un alb a încercat să fure »ochiul lui Chavial«. De atunci, nimeni nu mai are voie să vorbească de această piatră scumpă.

— Îmi pare foarte rău, că ţi-am şters semnul de pe frunte! Cred însă, că nu-ţi va fi prea greu să ţi-l picteze din nou.

— O nu, sahib! Ar trebui să mă reîntorc în patrie, deoarece numai marele preot al templului din Radschuptan poate să-mi picteze din nou semnul pe frunte.

Percy îşi imagină la iuţeală un plan. Era convins că tânărul hindus îi este recunoscător. Va călători deci cu el, din Singapore la Radschuptan.

*

Tânărul american netezi părul negru al hindusului şi-i spuse:

— Vreau să-ţi fac o propunere! De mult timp mă port cu gândul să plec în India. Vrei să mă însoţeşti, în calitate de servitor al meu?

— Mii de mulţumiri, sahib!

— Îţi cer însă să-mi execuţi ordinele! În schimb, vei primi o frumoasă leafă. Iată un mic avans!

Percy dădu băiatului o monedă de aur, iar apoi părăsi camera.

II. Stratagema lui Percy Stuart

Percy intră în biroul direcţiunii hotelului, unde fu primit de către director.

— Vreau să achit nota şi să aflu când pleacă primul vapor spre India!

— Vă vom prezentă imediat nota! În ce priveşte însă plecarea dvs. spre Indii, nu va fi aşa de uşor. Vaporul obişnuit de curse a plecat ieri; iar următorul va pleca abia peste opt zile.

Percy rămase consternat deoarece clubul Excentric îi dăduse un termen de numai 7 zile, pentru rezolvarea însărcinării primite.

Directorul hotelului observă încurcătura lui Percy.

— Regret că v-am supărat! Dar, am o idee!

— Şi anume?

— Acum o oră, mister Morgan şi-a achitat nota, deoarece vrea să plece din localitate. De la secretatul său, am aflat că mister Morgan se duce în India. Poate că vă înţelegeţi cu el, căci sunteţi doar compatrioţi. Cred că va accepta să vă ia pe iachtul său!

În acest moment, telefonul sună. Iar directorul fu chemat la aparat. Percy părăsi biroul, iar în stradă îşi aprinse o nouă ţigară. El zâmbi la gândul că va trebuie să recurgă la iachtul bătrânului Morgan. Gelos cum era, bătrânul l-ar fi refuzat categoric. Cum să permită Morgan, ca un tânăr să călătorească în societatea tinerei sale soţie?

Percy se duse în camera sa adresându-se hindusului:

— Plecăm chiar astăzi, Sundoo! Vei face tot ce-ţi voi cere!

După ce dădu hindusului o serie de instrucţiuni, Percy părăsi iarăşi hotelul. După o jumătate de oră, el se întoarse în camera sa, îmbrăcat într-un costum de marinar şi având faţa vopsită cu o culoare brună. Vorbi ceva cu noul său servitor şi apoi părăsi hotelul, printr-o ieşire laterală. Nimeni n-ar fi bănuit că marinarul acesta, cu figura arsă de soare, e celebrul sportsman Percy Stuart.

*

— Hei, hallo, d.-le căpitan Grogan? strigă tânăr marinar, care se urca pe iachtul milionarului Morgan. «Nu mă recunoaşteţi? Eu sunt marinarul Smith!«

Bătrânul căpitan al iachtului «Mayflower« se scărpină după ureche. În lunga sa carieră, cunoscuse o mulţime de marinari cu numele de Smith, aşa încât nu-şi putea aminti precis de cel care-l striga acum. Fiind însă foarte politicos, bătrânul întinse mâna tânărului Smith, care se apropiase de el. Smith însă nu era decât Percy Stuart.

— Hm, mi se pare că-mi aduc aminte de d-ta! Te-aş angaja cu plăcere, dar echipajul iachtului meu e complet.

— De fapt, nici n-am venit ca să mă angajaţi domnule căpitan! Dar auzind ca iachtul d-vs. se află ancorat în port, am ţinut să vă vizitez. Totuşi, aş fi foarte fericit ca să pot lucra sub ordinele unui căpitan atât de destoinic ca d-ta!

Bătrânul se scărpina din nou după ureche, privind prietenos pe tânărul marinar, care-i făcea o impresie foarte bună.

— După cum ţi-am spus, echipajul meu e complet. Te-aş putea totuşi angaja ca steward, deoarece băiatul pe

care l-am avut până acum s-a îmbolnăvit şi am fost nevoit să-l internez în spitalul din Singapore. Am apoi nevoie şi de un băiat, care să ajute la bucătărie. Dacă vrei să accepţi serviciul de steward, atunci te pot angaja. Peste o oră, mister Morgan se îmbarcă, iar iachtul va porni spre Indii.

Percy se prefăcu că şovăieşte puţin.

— Dună cum ştiţi, căpitane; eu sunt un vechi marinar şi am lucrat pe multe vapoare! Mi-e cam greu să accept postul de simplu steward! Dar, din prietenie faţă de d-vs. primesc propunerea şi cred că veţi fi pe deplin mulţumit de mine. În ce priveşte de ajutor pentru bucătărie, vă pot face tot eu rost de unul. E un tânăr hindus, care se pricepe foarte bine la bucătărie. Cred că veţi fi mulţumit şi de el!

Căpitanul se uită nerăbdător la ceasul său de mână.

— Bine, dragul meu, adu-l pe hindusul acesta! Dar vezi să nu mă faceţi de ruşine faţă de mister Morgan şi de tânăra sa soţie, care, după cum ţi-am spus, sunt proprietarii iachtului!

Percy mulţumi căpitanului, promiţându-i că, într-o jumătate de oră, va fi pe bordul iachtului, împreună cu tânărul hindus.

III. Ca steward spre India

— Patronii doresc să-şi ia cafeaua pe bord! Hai, mişcă-te mai repede şi serveşte cafeaua sus, băiatule!

Ofiţerul de bord, care dăduse acest ordin, vru să aplice şi un ghiont noului steward, dar acesta făcu o săritură abilă într-o parte. Apoi, el scoborî repede treptele, ducându-se în bucătărie, unde ceru lui Sundoo să pregătească repede cafeaua. Cu acest prilej, Percy şopti tânărului hindus:

— Călătorim de patru zile. Cred că, cel târziu mâine, vom ancora într-un port indian. Căpitanul a şi spus lucrul acesta, în timpul mesei de ieri seară.

— Oh, Sahib, asta ar fi minunat! Voi putea să plec din nou în patrie, pentru ca să mi se picteze iarăşi semnul sfânt pe frunte. Dar asta depinde de permisiunea de a mă reîntoarce acasă!

Spunând aceasta, Sundoo se uită întrebător la stăpânul său. Percy dădu din cap.

— Dar de ce să nu te las? Poate că voi pleca şi eu cu tine în Radschuptan, ca să vizitez acest principat.

Hindusul se uită cercetător la stăpânul său, însă nu spuse nimic. El pregăti repede cafeaua, pe care Percy o luă pe o tavă, pentru a o servi stăpânilor pe bord.

În jurul mesei de pe bord se aflau trei persoane: bătrânul Morgan, soţia sa Violet şi căpitanul iachtului. Miliardarul nu mai era posomorit, deoarece nu exista niciun motiv care să-i aţâţe gelozia. Cele trei persoane se

angajaseră într-o discuţie.

— Vasăzică peştii aceştia uriaşi, care îşi scot capul din când în când din apă, sunt rechini? întrebă frumoasa soţie a miliardarului.

Căpitanul dădu din cap.

— Da, în apele acestea rechinii mişună în număr foarte mare. Ei se ţin ore întregi după vapoare, aşteptând resturile care se aruncă de la bucătărie. Priviţi, chiar acum se încaieră între ei! Probabil că au dat de o pradă.

Soţia miliardarului păşi spre balustrada punţii vaporului, aplecându-se peste ea, pentru a urmări mai bine lupta rechinilor. Dar, în acelaşi moment, iachtul se înclină puţin într-o parte. Frumoasa Violet vru să se apuce de balustradă. Îşi pierdu însă echilibrul şi, scoţând un ţipăt disperat, se prăbuşi în valuri.

Bătrânul miliardar izbucni şi el în strigăte de groază, iar căpitanul dădu câteva ordine, urcându-se la postul său de comandă. Maşinile fură oprite brusc, iar întreg echipajul se adună pe bord. Imediat, fu lansată o barcă de salvare. Nu prea erau însă speranţe, căci rechinii se îndreptaseră spre biata femeie, pentru a o sfâşia în bucăţi.

După câteva clipe, se auzi un nou ţipăt. O altă persoană se aruncase peste bord. Era Percy Stuart, care înota vitejeşte spre grupul rechinilor. În dinţi, tânărul american ţinea un cuţit lung şi ascuţit.

— Uite! Uite! strigă unul din ofiţerii de pe bord. Rechinii se apropie de mistress Violet! Gata, s-a terminat cu biata doamnă!

— Încă nu! strigă triumfător căpitanul. Trăiască! stewardul nostru! Straşnic băiat!

Toţi de pe bord văzură cum stewardul cuprinsese cu mâna stângă pe victima leşinată şi cum cu cealaltă mână, în care avea cuţitul, lovea abil în capul rechinilor. Apa se coloră în roşu, cu sângele bestiilor. În cele din urmă, rechinii teferi se retraseră de cele două persoane şi se năpustiră asupra rechinilor răniţi, sfâşiindu-i în bucăţi.

Între timp, barca de salvare se apropiase de locul nenorocirii. Mistress Violet şi Percy Stuart fură traşi în barcă. Apoi, barca se întoarse la iacht.

Cei de pe bord înconjurară pe salvator şi pe frumoasa femeie salvată. Dar stewardul avea acum o altă culoare. Nu mai era cu figura arsă de soare, ci avea faţa albă şi fină. Petele de negreală, udate de apă i se scurgeau pe gât. Cum Percy îşi pierduse în valuri şi bereta de marinar, avea acum cu totul altă înfăţişare.

Căpitanul se uită nedumerit la el.

— Ei drace, dar de ce ţi-ai vopsit faţa cu o culoare brună? Ca să faci impresia unui marinar cu figura arsă de soare?

Mister Morgan interveni în discuţie:

— Prostii! El nu e marinar, ci tânărul pierdevară, pe care l-am văzut la hotelul din Singapore care făcea curte soţiei mele.

— Mă acuzaţi pe nedrept mister Morgan! răspunse Percy Stuart. Nici nu m-am gândit să fac curte soliei dvs.

— Dar pentru ce te-ai strecurat pe bordul iachtului meu? Aruncaţi pe individul acesta în mare!

Cum însă niciun om din echipajul iachtului nu se mişcă, Morgan începu să strige, înfuriat:

— Cine e stăpânul iachtului? Sunteţi cu toţii în serviciul meu şi trebuie să-mi ascultaţi ordinele. Aruncaţi-l peste bord!

Marinarii izbucniră în murmure de protest. Admiraseră cu toţii curajul tânărului american şi nici nu se gândeau să-i facă vreun rău.

Ca să curme această situaţie penibilă, Percy interveni.

— Nu vă necăjiţi, dragii mei! Voi pleca eu singur.

Spunând aceste cuvinte, Percy păşi spre balustrada bordului, pentru a sări în valuri. Dar el fu cuprins de braţele vânoase ale marinarilor, iar căpitanul se adresă patronului său, cu un ton destul de energic:

— Mister Morgan, dacă nu mai vreţi să daţi ospitalitate

pe bord acestui tânăr, puneţi-i cel puţin la dispoziţie o barcă şi ceva provizii De altfel, ne aflăm în apropierea ţărmului, iar marea e liniştită. Va putea deci vâsli până la ţărm. Bietul băiat a salvat viaţa soţiei dvs., aşa că nu merită atâta ingratitudine!

Marinarii izbucniră în urale, încurajaţi de atitudinea căpitanului lor. Fără să mai aştepte ordine, el lansară o barcă, în care aduseră apoi provizii de hrană şi un butoiaş cu apă.

Când Percy îşi dădu drumul în barcă, hindusul de la bucătărie se apropie şi el de scara bordului.

— Te urmez, sahib! spuse el.

— Sări în barcă! îi strigă Percy Stuart, zâmbind.

În momentul următor, tânărul hindus fu în barcă.

Imediat apoi, barca se puse în mişcare, însoţită de uralele marinarilor de pe bord. Percy îşi scoasă batista din buzunar şi o flutură în aer.

— La revedere, mister Morgan! Transmiteţi complimente frumoasei dvs. soţii!

Şi, într-adevăr, coasta era cu mult mai apropiată decât îşi închipuise tânărul american.

Pe înserate, apăru la orizont o dungă neagră. Apoi, se zăriră casele dintr-un port, precum şi luminile întregului oraş.

Percy Stuart înainta cu barca până în port şi ancoră lângă chei. Apoi, plecă în oraş, însoţit de Sundoo. Pe străzi, se putea observa o vie animaţie. Trecea tocmai un convoi de bărbaţi, iar Percy întrebă pe un trecător, ce e cu acest convoi.

— Cum, nu ştii? Acum o oră, au sosit în localitate luptătorii prinţului din Radschuptan. Ei parcurg acum străzile principale ale oraşului, iar mâine vor pleca spre principatul prinţului.

Percy Stuart deveni mai atent.

— Aceştia sunt luptătorii prinţului din Radschuptan? Dar ce e cu ei?

— În fiecare an, cu prilejul zilei sale onomastice, prinţul invită curtea la o mare reprezentaţie de lupte greco-romane. Învingătorii sunt răsplătiţi regeşte iar învinşii...

Străinul schiţă gestul de tăierea capului.

— Frumoase obiceiuri! se gândi Percy Stuart. Dar imediat, îi trecu prin minte un nou plan. Se adresă lui Sundoo, spunându-i:

— Procură-mi un rând de haine frumoase, aşa cum poartă oamenii voştri de frunte. Apoi mă vei conduce într-un loc, unde să-mi pot vopsi bine întregul corp cu o culoare brună.

— Dar ce vrei să faci, sahib?

— Mă voi înscrie în rândurile luptătorilor, care se duc la curtea prinţului din Radschuptan.

*

Luptătorii fură primiţi cu mare alai în capitala principatului Radschuptan. Apoi, fură conduşi în sala cea mare a templului, în care plutea mirosul a tot felul de miresme.

Prinţul, înconjurat de suita sa, se instalase pe o estradă, ridicată în fundul templului şi împodobită cu tot felul de covoare scumpe. Lângă prinţ, luase loc Bothum comandantul palatului, care urmărea cu priviri scânteietoare, mulţimea invitaţilor.

Prinţul era tânăr şi de statură mică. Hainele lui, împodobite cu pietre scumpe, fascinau privirile mulţimii. La gât, prinţul purta un colier de rubine.

În spatele tribunei, se înaltă forma cioplită în marmură a zeului Chavial. Era un crocodil uriaş, iar marmura din care fusese cioplit strălucea ca aurul, datorită unei substanţe, cu care fusese văpsită. Solzii săi erau împodobiţi cu pietre scumpe. Zeul ţinea capul ridicat în sus. În frunte, avea un singur ochi, în mijlocul căruia

strălucea o piatră preţioasă, de o rară frumuseţe şi de o mărime neobişnuită.

Acesta are «Ochiul lui Chavial!«

La un semn al comandantului palatului covoarele din mijlocul templului fură trase la o parte. Apăru apoi o orchestră alcătuită din tineri hinduşi, care începură că cânte din instrumentele lor exotice. Orchestra se retrase într-un colţ, iar în mijlocul templului apăru un grup de dansatoare, împodobite cu flori. Ele executară câteva dansuri, fiind acompaniate de muzica exotică.

După aceasta, Bothum bătu din palme şi se dădu jos de pe tribună.

— Încep luptele greco-romane! anunţă el. Toţi luptătorii înscrişi să fie gata.

Percy fu primul care se avântă în fata tribunei. Privirile prinţului se îndreptară asupra lui.

— E luptătorul străin despre care v-am vorbit! îi explică Bothum.

Prinţul dădu din cap,

— Mă bucur că ai venit să lupţi în faţa mea! Mi s-a spus că eşti de neînvins. De aceea, ţi-am şi ales un adversar demn de un luptător ca tine. Dar acum, dă-te la o parte! Să înceapă luptele!

Percy Stuart se conformă, iar în faţa estradei prinţului apărură pe rând luptătorii, doi câte doi. Luptele se desfăşurară în modul cel mai pasionant. Fiecare din concurenţi se lupta din răsputeri, deoarece ştia că e în joc viaţa sa. Încetul cu încetul, rezultatele se învederară. Învingătorii primeau daruri scumpe din mâna prinţului, iar învinşii erau scoşi afară din templu, pentru a fi executaţi.

În cele din urmă, privirile invitaţilor se îndreptară asupra lui Percy, care la un semn al comandantului, se avântă din nou în faţa estradei. La un alt semn al lui Bothum, fu adus un leopard uriaş, pe care un servitor hindus îl ţinea de un lanţ.

Percy rămase uimit.

— Vei îndrăzni să înfrunţi animalul meu favorit? îl întrebă prinţul. Leopardul meu e dresat pentru luptele greco-romane. Dacă te temi, mai ai timp să renunţi la luptă!

Dar Percy ridică mândru capul.

— Nu-mie frică! răspunse ci. Desfaceţi lanţul animalului!

Servitorul desfăcu lanţul, sărind apoi repede la o parte.

Fiara dresată se ridică în două picioare şi se îndreptă spre Percy Stuart, înconjurându-i pieptul cu labele. Dar tânărul american, înşfăcă leopardul de gât, strângându-l puternic. Lupta continuă emoţionantă, căci se dădea pe viată şi pe moarte.

După câteva minute de luptă, Percy îşi încordă puterile, strângând tot mai puternic coastele felinei. Apoi, reuşi să doboare leopardul la pământ. Ca fulgerul, se aruncă asupra fiarei, întinzând-o cu spatele pe pardoseala de piatră a templului. Leopardul, aproape sufocat, scoase un urlet înfiorător.

— Destul! strigă prinţul. Ai ieşit învingător, străine! Până acum, leopardul meu şi-a omorât toţi adversarii. Tu însă, l-ai învins.

Leopardul fu scos imediat din templu, iar Percy păşi mândru în fata prinţului. Acesta i se adresă din nou:

— Îţi voi împlini orice dorinţă! Spune-mi ce vrei?

Privirile tânărului american înconjurară sala templului.

— Aş vrea să-mi iau o amintire de aici!

Prinţul îşi încruntă fruntea.

— Vrei să-mi ceri un car plin cu aur şi cu argint?

— O nu, prinţe! E vorba de un cadou atât de mic, încât să-l pot ascunde în pumnul meu.

Dorinţa Îţi este împlinită! Vei lua ce vrei! Îmi vei spune rezultatul la sfârşitul serbării. Acum însă, ia loc lângă mine şi admiră-mi dansatoarele! Bothum, pregăteşte haşişul şi să vină dansatoarele!

Comandantul palatului dădu imediat dispoziţiuni pentru

executarea ordinului.

În timp ce tinerele hinduse executau un dans, servitorii ofereau invitaţilor ceşti cu haşiş.

Percy primi şi el ceaşcă, dar nu sorbi decât o înghiţitură. Restul îl aruncă jos, pe furiş. Prinţul şi întreaga sa suită serviră repetate ceşti cu haşiş. Băură până şi dansatoarele, precum şi muzicanţii şi servitorii.

În cele din urmă, prinţul se prăbuşi ameţit în fotoliul său. Rând pe rând apoi, toţi invitaţii se aşezaseră ameţiţi, pe unde puteau, în toate colturile templului.

Mai toate făcliile se stinseră. În sala templului, domnea acum o semi-obscuritate. Numai «ochiul lui Chavial« strălucea puternic.

Neobservat de nimeni, Percy se caţără sus, până la capul zeului, şi foarte precaut, reuşi să scoată preţioasa piatră. Îşi luase deci ceea ce pretinsese prinţului.

Apoi, se strecură din templu. Furişându-se pe lângă zidul din afară al templului, ajunse la un loc uşor de sărit. Acolo însă, se lovi de un corp moale. Imediat, auzi o voce tremurătoare:

— D-ta eşti, sahib?

— Cine e? Sundoo! Foarte bine.

— Da, eu sunt! Aştept de două ore aici.

— Mi-ai adus hainele?

— Da, am adus un costum alb şi o cască colonială. Am şi apă, precum şi o bucată de săpun.

Percy se spălă bine pe faţă, precum şi pe corp. După ce-şi recăpăta culoarea albă, se îmbrăcă în costumul european. Dar când vru să plece, spunând lui Sundoo să-i îngroape vechiul costum, constată că tânărul hindus dispăruse.

Convenindu-i acest lucru, tânărul american îşi îngropă singur vechiul costum. Apoi, pe străzi dosnice, ajunse în cartierul european al oraşului şi se duse direct la hotelul cel mai elegant, unde ceru o cameră.

După ce comunică telegrafic clubului Excentric că-şi

dusese la bun sfârşit misiunea, i se transmise

cea de 172-a însărcinare.

»Ochiul lui Chavial«, renumita piatră preţioasă aparţine de fapt marelui preot Dalai Lama din Tibet. Această piatră preţioasă a fost răpită acum câteva generaţii de un prinţ indian. Percy Stuart o va înapoia proprietarului ei de drept din Tibet.

Excentric-Club.

---- VA URMA ----

Noul Excentric Club

Publicaţiune periodică. Apare Sâmbătă.

Titlul primelor 174 de volume:

97. Castelul indian
98. Tăietorul de lemne ...
99. Prinţesa dolarilor
100. Testamentul
101. Unde este căpitanul Birkwoo...
102. Prisonierul eschimoşilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Securea de aur
106. Lacul îngheţat.
107. Copilul tribului
108. Minunea.
109. Ţara lui Robinson
110. Regina din Takuravă
111. Puşcăriaşul din Noua-...
112. În jungla australiană.
113. Sydney la Melbourne cu biciclı...
114. Războiul iepurilor.
115. Insula Fericiţilor
116. Ste...ua.
117. În Kafia.
118. Sabia lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. În ţara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerşetorul orb.
125. Demascarea vânzătorului ...
126. Dragoste de ţigan.
127. Crima din grotă.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conductorul trenului ...
130. Misterele Fortăreţei.
131. Secretul Mumiei.
132. Secretul ...
133. Sub străzile New-Yorkului
134. Schim... ata...
135. ...erul.
1... Misterul Moa...ei.
137. Călugării din Lincoln.
138. Crima in Film.
139. Moartea lui Vanderstyli.
140. Crima din ziua independenţei.
141. Dispariţia doctorului Jekyll.
142. Perlele
143. Falsificatorii ...
144. Casa Groazei.
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei de Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul cu ochii de pisică
150. O escrocherie ...
151. Enigma Vilei ...ale.
152. Bancnota No. 333444.
153. Clubul Cocoşaţilor.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156. ...oia misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Salrul Milionarei.
159. Un pariu pe viaţă şi pe moarte
16... Tabachera de aur.
161. Otrava Uitării.
162. ...
163. Consuela.
164. Împuşcat... prin ...
165. Un hoţ modest.
166. Descoperirea doctorului P...
167. Fiul pierdut.
168. Dispărut în Siberia.
169. Hoţii de perle
170. ...ostenitorul de Milioane dispărut
171. Ochiul lui Ghavial.
172. Spre Tibet.
173. Fântâna de sânge din Khanpur.
174. Văduva Raja-ului.

Noui volume în pregătire

Editura „Excentric Club", Cernăuţi Căsuţa Poştală 2...
... Rezerv. Cenz. al Pret. Jud. Cernăuţi 18-5 1934.